

Stjernen.

P. Ebbeson Redaktör.

Entered at the P. O. at St. Paul, Neb. as second class matter.

Allt Pladet vedkommende saasom: Anmeldelser, Abonnementer og al. adresserede Stjernen, Bog C. St. Paul, Nebr.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank Note eller i Registreret Penge.

For Penge der sendes i løse Breve kan Redaktionen ikke være ansvarlig.

Fra Danmark.

Konfuld H. H. Graub, en af Kolonidings mest bekendte Borgere, er pludselig afgaaet ved Døden i en Alder af 70 Aar.

En Grøn Juel-Jensen er forfatterinden til et nyt Broemer som i den nærmeste Fremtid skal opføres paa Folketheatret.

Marjousjagten ved Middelfart synes i Aar at give et ualmindelig godt Udbytte. I Følge „Middelfart A.“ hjembragte Jägerne nylig 75 St. og Dagen efter 112 St. Marjous.

En liberal Vælgerforening i Aarhus er disse Dage i Færd med at blive oprettet. Den skal, efter alt hvad der foreligger, gjøre Regning paa god Tilslutning, ikke mindst fra Folk, der hidtil har holdt sig tilbage fra Politiken.

Atter Majestatsornærmedse. En omreisende Udbandler har i Følge „Ndsf. Dagbl.“ efter formodet Angivelse fra en Bryggerkarl været tilfaldt til Møde i Politiretten i Roskilde for at afgive Forklaring over nogle af ham brugte formentlig majestatsornærmedse Pindringer.

Landhusboldningssekskabet. Der har i den senere Tid været en Del Strid i Landhusboldningssekskabet om hvem, der skulde vælges til Selskabets Præsident, naar Gtasraad Tesdorpf som bebudet fratræde Posten. Selskabets Bestyrelse havde enstemmigt opstillet Gtasraad Valentiner, Formand for de samvirkende Landboforeninger til Posten, men en Kreds af Godeciere ønskede Godeciere Gassenfeldt til Præsident. Stridens Afgjørelse er nu foreløbig udsat, idet Gtasraad Tesdorpf har lovet endnu i Aar at modtage Gjenvalg til Præsidentposten.

Omendarmvirksomhed. I Følge Holbæk A. Dagblad skaar de der stationerede Gendarmer tidlig op og ligger flittig paa Landevejene. Onsdag Morgen tidlig den 2den Dec. underføjte de Nytro ved Holbæk og fandt nogle Rejsende, der laa og sov. Gendarmene våkede dem og forlangte at se deres Papirer. — „Vi er blot ude at handle og plejer ikke at føre Legitimationspapirer med os.“ — „Vil De saa klæde Dem paa og følge med til Holbæk.“ — Trods Modforestillinger maatte de Handlende staa op og følge med Gendarmene til Holbæk Raadhus. Paa Vejen dertil mødte Gendarmene en velklædt Herre, som dog fik Lov til at passere, da han havde medbragt, hvem han var, og hvor han vilde hen.

En ældre Mand blev ligeledes forleden anholdt paa Vejen til Kalundborg; hans Papirer var i Orden, men der var efter Gendarmenes Mening noget mistænkeligt ved hans Udseende, hvorfor de tog ham med sig, idet de lovede ham Erstatning, dersom hans Anholdelse viste sig ugrundet. — Der blev i alt anholdt 5 Personer den Dag.

Overfald i Odense. I „Sjuns Stiftstid.“ meddeles følgende: Da toen de herboende Herrer nylig en Aften ifølge med hinanden passerende Gangstien paa Vejen fra Friens Væge langs Heden hjemmefter, blev den ene af dem pludselig da de var i Nærheden af Vægen overfaldet af en Sergent af Fodfolket, som tillige med en anden Sergent gik umiddelbart foran dem. Sergenten slog ham først et voldsomt Slag i venstre Hje, kastede ham derpaa til Gange til Jorden og tildelede saa den anden Herre, som vilde komme den angrebne til Hjælp, flere Slag paa Bystet. Sergenten mente, at Herrerne havde sigtet til ham under deres Samtale. Senere paa Aftenen eller rettere Natten passerende samme Sergent Kongensgade, her vilkede han sig ligeledes ind paa et Par Herrer, som passerende Gaden; den ene af dem slog han til Jorden, og da han atter var kommen op, slog han ham med sin Sabel i Nakken. Heldigvis afbeddes Slaget af Frakkekraven og et Halsdørklæde.

Nogle Siour-Indianere forevises i Kjöbenhavn.

Foreningen for Vigrænding har for 22,000 Kroner indkjøbt Grund til en Vigrændingsanstalt og vil nu snart strække til Opførelse af Anstalten. Flere Gjestlige Medlemmer af Foreningen.

Sognefoged E. P. Peterfen i Vest birk har begjæret Afsted for ikke at blive nødt til at udføre Provisoriets Forretninger. Sognefoged Bonholt Andersen i Lystrup har søgt om Afsted af samme Grund.

Fra Ungdomsmødet i Gfildstrup. Jens G. Stub fra Nørre Alslev og Lars N. Strøg fra Gundslev er bleven tilføjte til at stå ved Hølfers vestre Herreds Ret i Anledning af deres Udtalelse paa Ungdomsmødet.

Statenagtelse. — I Voel afholdtes der fornylig et Møde, der var besøgt af 50 Mænd fra Voel og Sminge, for at enes om en fælles Optræden over for, hvad der som Følge af Provisorierne kunde ske i Fremtiden. Til Slutning stemte saa godt som alle for Statenagtelse.

I Nykjøbing paa Hølfers indkvarteres 9 ridende og 12 gaende Gendarmere og 96 Heste.

Flere Udpantninger. — I Standerborgegnens er Udpantningernes Tid endnu ikke forbi. Der er i de sidste Uger foretaget flere ved Nye Station og i Njelling. — Efter Nytaar vil man kunne vente et meget stort Antal Statenagtelse i Standerborg Amtstueforbikret, som omfatter omtrent 12,000 Statter; der, hvoraf de 10,000 er Modstandere af Provisoriet.

Hjørebladet „Ødder Avis“ meddeler, at der i Hads Herred alene skal være ikke mindre end 700 Statterpædere, som denne Gang vil nægte at betale Skat.

Norge.

Studenterfamfundet har den 28de Nov. valgt Dr. Ingvar Nielsen til Formand. Profesor Dietrichson havde fra bedt sig Gjenvalg.

I „Oscar Mining Co.“'s Grube paa Bommenen skal Gulddriften være omtrent standset nu.

Guldet paa Hoodanäs. — For en Tid siden indfandt „Det vestlandske Grube Co.“ 50 Tons Kvarts fra „Nils Bergs Grube“ til „Oscar Gold Mining Co.“ til Underjøgelse. Resultatet foreligger nu, idet der ved Knusning og Vaskning af Stenen er udvundet 382.8 Gr. pr. 1000 Kilo., hvilket Udbytte vil give et godt Overskud, naar der drives med egne Maskiner.

Stavangeren“ har havt Anledning til at se den udvundne Goldklump, der har en Størrelse som et almindeligt Kommeuhr og Værdi af henimod 1000 Kr.

Den frifundne Studenterforenings første Møde den 28de Nov. i Tekniskens store Sal i Kristiania besøgtes af antagne 14 over 200 Studenter.

Man vedtog isl. „Dagbl.“ ikke at binde sig ved egentlige Love, men fattede kun Beslutning om, at Foreningen skulde ledes af en Formand og 5 Bestyrelsesmedlemmer, at Møderne skulde holdes hver fjortende Dag — foreløbig Mandag, og at Kontingenten skulde være 1 Kr. Kvartalet — forstudsvis betalt.

Følge det statistiske Centralbureau, er Antallet af de fremmede Rejsende, der i Aaret 1884 besøgte Norge følgende: Svenske 2040, Danske 723, Englændere 2844, Tyskere 2120, Hollændere 144, Frankmænd 476, Østerrigere og Ungarere 185, Rusere 117, Finslændere 78, Amerikanere 746, andre 224. Med Hensyn til Aarstiden viste det sig, at den egentlige Turisthøjsåen alene falder i 4 Maaneder fra Juli til September, som tilsammen optræder med 8040 Rejsende eller mere end 4 og en Femtedel af det hele Antal. De fremmede, der uden for disse Maaneder besøgte Norge, hører vistnok for den allerførste Del til Klassen Handelsrejsende. („Dagbl.“)

En Lotterihistorie.

Da vi anse følgende Fortælling som en Klar Illustration af Spillelygens Daarlighed, give vi den en Plads i Bladet.

Under Træfningen af femte Klasse i det iachste Lotteri drømmer en velhavende Privatmand i G, som allerede havde faaet en lille Gevinst, ganske klart og tydeligt et Nummer, som i Drømmen tilslige betegnes ham som det store Lod. Uden at være overtroist begynder han sig dog paa Grund af Drømmens Befynderlighed, næste Morgen til sin Collecteur, og, uden at omtale Drømmen, spørger han, om bemeldte Nummer endnu kan faaes. Collecteuren siger, at Nummeret allerede er taget, men tilføjer, at det rigtigst ikke er udtrukket, altsaa er det endnu i Lykkehjulet. „Staf mig i det Mindste en Hjerdepart af dette Nummer, jeg vil betale Dem dobbelt Pris,“ siger Drømmeren. Nu gjør Collecteuren sin Lykke. V. var endnu omringet af sine Venner, der spaaede ham det store Lod og betingede sig allerede Smaa procenter af Gevinsten, da den almindelig foragtede Gyprian traadte ind i Værelset. Reppe havde han budt 105 Daler for Lodjed

ere saa langt borte, at det vil blive umuligt at faae dem inden Træfningen; Hjerdeparten er derimod kjøbt af en Mand i Væn S., som Målt borte. Hvad er herved at gjøre? Der er ingen Tid at spilde, hver Dag kan man vente, Nummeret bliver trukket ud af Lykkehjulet. Drømmeren fatter en rask Beslutning. „Send straks et ridende Bud til S.“ siger han til Collecteuren. „Er der Mulighed for at faae denne Hjerdepart, skal det ikke komme an paa nogle Daler fra eller til. Jeg er just ikke overtroist, men hvert Menneffe har dog sine Luner.“ Collecteuren hvem saadanue Griller hos Lotterispillere just ikke foretom saa sjældent, leer i sit Hjerter af ham, der ellers ansees for en sindig og fornuftig Mand. Dog bemærker han, at naar man dog sendte et ridende Bud saa langt, var det ikke værd at lade Løbde gaee fra sig for et Par Dalers Styld og saaledes lade den formeentlige Lykke slippe sig ud af Hænderne. „Velan, det skal ikke komme an paa 50 Daler!“ svarer den Anden. „Dg, hvis Gjerden endnu betænker sig?“ spørger Collecteuren. „Nu, smid ham straks 100 da!“ raabte den Anden. „Men, hvis han alligevel ikke følger Løbsleden?“ — „Saa ikke en Skilling mere; jeg har da gjort Mit til at faae Nummeret.“ — „Velan!“ spaaede Collecteuren. „Jeg vil straks sende en Staflet til S., og endnu for Træfningen i Morgen skal De have Udværelsen.“

Den der nogensinde har levet i en lille By, vil let kunne begribe den Bevægelse, der blev udenfor Bøsthuset; baade Unge og Gamle strømmede bag efter; Alle ventede at høre Budskabet om, at den store Gevinst, eller i det Mindste een af de store, var tilfalden en lykkelig Person i deres fortræffelige By. Postmeisteren sad just i god No ved sit velsmagende Maaltid, da Staffetten standsede udenfor Døren; han blev saa rystet ved denne uventede Begivenhed; thi ogsaa han saldt straks Tanker ind, om den store Gevinst i Lotteriet, at han nær var bleven vant af den Bid, han just havde i Munden. Staffetten bragte imidlertid kun det omtalte Brev til Collecteuren angaaende Løbsleden. „Min Collega i G. maa være forrykt,“ sagde han, „siden han for Hjerdeparten af en Løbsdel, hvis Nummer er tilbage mellem 20,000 Ritter, byder 100 Daler!“ Dog, han var snu nok til ikke at benytte sig af Omstændighederne. Han lede nu ved Haabet om en lille Profit for sin Ulykkelig, hen til Løbsledens Gjermand, en ung Kjøbmand V., og fulgtes af mange Nysgjerrige. Da han derpaa faae efter i den sidste Træningsliste, fandt han, at hans Nummer endnu ikke var kommet ud. Alligevel var han slet ikke tilbøjelig til at følge Løbsledens for 20 Daler, og, jo højere den Anden bød, desto mere haardnakket vågrede han sig. Den fortoivlede Collecteur bød endelig 80, saa 90 og tilsidst, for at opbylde sin Collegas Huse, 100 Daler; men det sidste Bud gjorde han næsten rnsende over, at han nu selv indværedes vilde have. V. vakkede ved Tilbudet om 100 Daler og var stærkt tilbøjelig til at følge; men flere af hans Venner og Bekjendte, der allerede i Tanken faae ham i Besiddelse af 20,000 Daler, befoore ham paa det Uafhængigste dog ikke at hvide sin Lykke fra sig for lumpne 100 Daler. Collecteuren maatte gaa bort med usorrettet Sag. Men nu viste sig den egentlige Helt i vor Historie, som vi ville kalde Gyprian, en Gnier, Aagerkarl, hovedrig og dertil en meget slet Person. Denne havde neppe hørt Historien, som naturligvis gik fra Mund til Mund, før han fattede en stor Beslutning. Han foresatte sig nemlig at faae Løbsleden i sin Magt, det koste hvad det vilde. To Grunde drev ham hertil. For det første formodede han, at Løbsleden maatte være af stor Vigtighed, ellers vilde man vel ikke have sendt en Staflet derefter og budt 100 Daler derfor. Han antog det for sandsynligt, at der, uden at Folk her paa Stedet vidste det, allerede var faldet en Gevinst af 2000 til 5000 Daler derpaa, om ikke mere. For det Andet havde han drømt den foregaaende Nat om Utdø, og det betydede jo mange Penge. Han bragte Løbsledeshistorien i Forbindelse med sin Drøm. Nødt, det kunde ikke seje; Gevinsten var af Stjåbnen ham tiltænkt, derfor maatte han faae fat paa Løbsleden. Da Gyprian allerede havde hørt, at Kjøbmand V. ikke vilde følge sin Seddel for 100 Daler, tog han 105 i sin Lomme og begav sig paa Vejen efter sin Lykke. V. var endnu omringet af sine Venner, der spaaede ham det store Lod og betingede sig allerede Smaa procenter af Gevinsten, da den almindelig foragtede Gyprian traadte ind i Værelset. Reppe havde han budt 105 Daler for Lodjed

len, før man loe ham ud og kastede ham uden videre paa Døren. „Jeg seer nok, jeg maa bide i det sure Æble,“ sagde han, saa 150 Daler til sig, som tredie Gang til V., og blev tredie Gang kastet ud. At blive kastet ud, var ham mindre ubehageligt, end de Ord, hvormed denne Handling ledfagedes. „Dg, om han saa byder 1000 Daler, følger jeg ikke Sedlen!“ havde nemlig V. raabt efter ham. Meget bebrøvet gif Gyprian hjem, satte sig og raadsløg med sig selv. „Den uforstammede Karl, den V.,“ sagde han; „han er endogfaa istand til at faae ved sit Ord! Han kan ikke lide mig, ellers vilde han ikke handle saa uskifteligt imod mig. Dg de Sturke, som ere hos ham, bestyrke ham ogsaa deri. Vent kun, A Karl! kommer Gen af Oder i mine Alder, saa skal I komme til at huste paa mig! Men naar jeg tænker paa min Drøm,“ vedblev han efter en Pauze; „kan jeg ikke finde mig i at lade Sagen falde. Over 1000 Daler pinder Løbde bestemt ellers havde V. ikke raabt efter mig.“ „Om han end byder 1000, faaer han den dog ikke! Saadanne Kræmmere kan jo dog ikke undvære Noget. Jeg vil skrive til ham; de uforstammede Karl kaste mig ellers udigien, hvis jeg selv kommer der.“ Han skrev virkelig til V., og bød 300 Daler. Brevet kom straks efter tilbage, nedenunder havde V. skrevet: „Jkke for 1000!“ — Gyprian bød 350. Samme Svær. Den næste Brevverling varede nogle Timer. Gyprian bød mere og mere, bestandigt samme Svær. Endelig, efter en heel Times Betænkning, og med sin Drøm i Tanke, skrev han igjen og bød — 1000 Daler. Kjøbmanden vakkede nu stærkt, dog gav han endnu engang efter sine Benneres Grunde og skrev til Gyprian: „Naar De betaler 1500 Daler, staaer Løbsleden til Tjeneste.“ „Nej, det gjør jeg ikke!“ sagde Gyprian og gif til Sengs, som det sjantes rolig og bestemt paa at finde sig i sin Stjåbne. Men jo ve kunde han ikke. Det store Lod saavede bestandigt for hans Tanker. Han overlagde, hvorledes Gevinsten fordelagtigt kunde bruges, han beregnede Renterne; først henimod Morgenens sov han ind; da lod en ond Mand ham igjen drømme om Utdø, han vaagne, han havde fattet en fast Beslutning, han sprang ud af Sengen, „Stjåbnen vil bestemt, at jeg skal have den store Gevinst!“ sagde han, før i sine Klæder, stak 1500 Daler til sig og lede til V. Denne havde idøvrigt ogsaa tilbragt en søvnløs Nat. Han angrede stærkt, at han havde givet efter for sine Benneres Vønner og ikke solgt Løbsleden for de 1000 Daler. Mismodig stod han op og gif ind i sit lille Comptoir; da han ledede man paa Døren, og Gyprian traade ind. „Nu lille Ven,“ spurgte han, „har De nu overlagt Sagen bedre? De følger den vel for 1000? Betænk, det er en anstændig Sum. Jeg betaler uden Afkortning, straks og contant!“ — Der faldt en tung Sten fra V.'s Hjerte. Ved den første Overtraffelse havde han nær sagt: „Tag det kun!“ Men Agerkarlens Tone, hvori han udtalte Ordene, gav ham Befindligheden tilbage, og han besluttede at staa fast ved sin Fordring. „Jkke under 1500 Daler,“ sagde han med saa fast en Stemme, som muligt; „jeg ved, at jeg giver min Lykke bort!“ — „Saa, kom med Sedlen!“ brød Gyprian ud i sin Utaalmodighed. „De er en trodsig Person! Her ere de 1500!“ — V. var som falden fra Skyerne. For at skjule sin glade Overtraffelse, lede han ind i et Sideværelse. „Hvor vil De hen? raabte Gyprian, der allerede sit Angst for, at den Anden fortrød Salget, og vilde løbe fra ham. „Jeg har Sort paa Hvidt for, at De vil overlade mig Løbde for den tilbudne Sum!“ — „Kun med tungt Hjerte kan jeg beslutte mig til Handelen,“ sagde V., idet han vendte tilbage. „Dog, til Sikkerhed for os Begge, har jeg sendt Bud efter en Notarius!“ Gyprian var vel tilfreds dermed. Inden et Dvaar-teers Forløb kom Notaren. Han førte Kjøbet til Protokols. V. modtog de 1500 Daler og Gyprian Løbsleden. „Hvis Han skulde vinde 100,000 eller derover,“ bemærkede V., „maa Han dog ikke glemme mig, Gyprian, vil Han vel?“ — „Skal jeg ogsaa føre Noget herom til Protokols?“ spurgte Notaren. „Nej, for Guds Stals; nej!“ raabte Gyprian og gjemte ångstelig sin Seddel. „Alte en Skilling mere betaler jeg!“ — Notaren roste V., at han havde fortruet det Visse for det Uvisse; men af sine Venner maatte han dølge mange bitre Vebredelser, endelig blev det ham for galt, og han lod sig nu slet ikke mere se af Nogen, medens Gyprian, Gjerens af de velsignede Nummere, misundt af Unge og Gamle, gradvise gif igjennem Gaderne fuld af det saligste Haab. Den næste Tilstand varede accurat i 24 Timer. Næste Dag kom Nummerne ud med en Gevinst af — 20 Daler!

Mærk! Mærk! Mærk!

Paul Anderson, Notary Public, Laan og

Assurance, Indkassering og Agent.

Er altid ved Haanden til Tjeneste med at sælge Billetter, Verler, eller Post, til alle Pladser i Europa, Billetter sælges med den berømte directe: „Thingwalla“ Hamborg eller American Linie.

Laan paa Landejendomme befyrges til laveste Rente. Alle slags Indtægter befyrges prompt og bestemt. Assururer Farm og Buejendomme mod Brand, Ild, Storm og Cycloner, altid til Dagens laveste Priser i det velbesendte: German of Freeport Ill., eller Hartford of Hartford, Conn. Assurance-Compagnier. Kontor i G. A. Marshall & Co.'s Butik.

O. M. KNIPPLE

vil sælge ligesaa billig som de der sælge billigst, alle Ting i

Manufaktur- og Colonial-Vare

Klæder, Overstraffer, Kjøletøjer, Raaber, Kufferter, Valiser, Støvler, Sko, Hatte, Hue, etc. etc.

I min Butik forefindes altid et fuldstændigt Udvalg, af de bedste Vares til Dønnævnte Jagt henhørende Artikler, som anbefales til Dagens billigste Priser.

*****
00000000000000000000
*****

Færmerens Produkter saasom: Egg og Smør modtages og betales altid med Dagens Beste Pris.

O. M. Knipple.

I Henhold til Dønnævnte tillader jeg Underkætnede, som er Commis for O. M. Knipple, at anbefale mig til mine ærede Laudsmænd; mit Formaal ved reel Behandling at vinde et året Publikums Egning, jeg haaber at I henvende Oder til mig for haad I behøver, da det vil være mig en Fornøjelse forevise Oder vort Lager. Mine ærede Kunder bringer jeg herved min Tak den Belovelse de har beviset imod mig i det gamle Aar, og ønsker jeg det samme blive overført paa det nye.

Årb.
Søren Sørensen.